

20
25
/ 2

ГОДИШНИК
ANNUAL

КРОСКУЛТУРНА
КОМУНИКАЦИЯ

CROSS-CULTURAL
COMMUNICATION

ГОДИШНИК
том 2, 2025

КРОСКУЛТУРНА КОМУНИКАЦИЯ

Интердепартаментен сборник статии

НОВ БЪЛГАРСКИ УНИВЕРСИТЕТ

Департаменти

•

„Администрация и управление“

•

„Нова българистика“

•

ИЦ „Компютърна и приложна лингвистика“

ISSN: 3033-2087
НОВ БЪЛГАРСКИ УНИВЕРСИТЕТ

Редакционен съвет:

доц. д-р Татяна Фед (НБУ)
доц. д-р Теодора Ризова (НБУ)
гл. ас. д-р Милка Хаджикотева (НБУ)

Международен научен съвет:

проф. Петя Александрова, д.н. (НБУ)
проф. д-р Кристиан Хаджиев (НБУ)
доц. д-р Венцислав Джамбазов (НБУ)
доц. Морис Фадел, д.н. (НБУ)
доц. д-р Мария Нейкова (НБУ)
доц. д-р Ирина Георгиева (НБУ)
доц. д-р Борис Наймушин (НБУ)
гл. ас. д-р Маргарита Кръстева-Стойчевска (НБУ)
проф. Алиция Пстига, д.н. (Гдански университет, Полша)
проф. Татяна Кананович, д.н. (Гдански университет, Полша)
доц. д-р Зденка Недомова (Остравски университет, Чехия)
доц. д-р Дариус Чаковски (Куявско-Поморски университет, Полша)

Научен редактор:

проф. д-р Тома Томов (НБУ)

Технически редактор:

гл.ас. д-р Милка Хаджикотева (НБУ)

Рецензенти:

проф. Петя Александрова, д.н.
доц. д-р Венцислав Джамбазов

INTERDEPARTMENTAL YEARBOOK

vol. 2, 2025

CROSS-CULTURAL COMMUNICATION

Interdepartmental Article Collection

NEW BULGARIAN UNIVERSITY

Departments

•

Administration and Management

•

New Bulgarian Studies

•

Research Centre for Computeational and
Applied Linguistics

ISSN: 3033-2087

NEW BULGARIAN UNIVERSITY

www.nbu.bg
bookshop.nbu.bg

Всички права са запазени. Не е разрешено публикуването на части от книгата под каквато и да е форма – електронна, механична, фотокопирна, презапис или по друг начин – без писменото разрешение на носителя на авторските права.

© АСКОНИ-ИЗДАТ ООД – предпечатна подготовка и печат

ISSN 3033-2087 (печатно издание)

ISSN 3033-2095 (онлайн издание)

ПРЕПОДАВАНЕ НА ГРАМАТИКА ОНЛАЙН – ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА, ВЪЗМОЖНОСТИ И ПРЕДИМСТВА

Мария Ладовинска

Нов български университет

Резюме: Статията предлага размисли, идеи и споделен опит за преподаването на граматика чрез индуктивния метод и възможностите за неговото приложение в онлайн контекст. За целите на изложението е направен кратък преглед на многозначността на термина *граматика*, който позволява да се очертае, в контекста на чуждоезиковото обучение, разграничение между граматиката, представена по традиционния начин в учебника по чужд език и граматиката от гледна точка на обучаемия. Обобщеният преглед и сравнение на двата основни метода при преподаване на граматика – дедуктивен и индуктивен, открояват по-голямата ефективност на втория. Етапите на прилагане на индуктивния подход в часовете по чужд език са илюстрирани с конкретни примери, като е проследена и приложимостта му във всеки един от трите онлайн контекста на преподаване. Размислите и теоретичните бележки са подкрепени от примери на конкретни онлайн дейности, използвани при преподаване и усвояване на практически италиански език с методите на индуктивния подход.

Ключови думи: граматика, чуждоезиково обучение, индуктивен метод, онлайн обучение.

TEACHING GRAMMAR ONLINE: CHALLENGES, OPPORTUNITIES AND BENEFITS

Maria Ladovinska

New Bulgarian University

Summary: The article offers reflections, ideas and shared experiences on teaching grammar through the inductive method and on the possibilities of its application in an online context. The article over-

views the ambiguity of the term *grammar*, outlining in the context of foreign language learning a distinction between grammar presented in a traditional way in foreign language textbooks and grammar from the student's point of view. A review and comparison between the two main methods of teaching grammar, deductive and inductive, highlight the greater effectiveness of the latter. The phases of application of the inductive approach in foreign language lessons are illustrated with examples, and its applicability is traced in each of the three online teaching contexts. The theoretical reflections and notes are supported by examples of particular online activities used in teaching and learning Italian with the methods of the inductive approach.

Keywords: grammar, foreign language teaching, inductive method, online teaching

Понятието „граматика“ поражда противоречиви чувства, когато става въпрос за преподаване на чужд език. Ролята и мястото на граматиката в методиката на чуждоезиковото обучение се оказват традиционно спорни. Принос за разнопосочните мнения има и многозначността на термина „граматика“, дължаща се на хилядолетната му история (Стефанова 2007, 135; Стефанова 2015, 81; Palermo 2017, 29*). От една страна „граматика“ представлява съвкупността от правилата на езика, които съществуват в ума на носителя на езика и правят възможна комуникацията, независимо от факта дали някой се е опитал да ги кодифицира в писмен текст. Именно тези правила правят възможно общуването, дори говорещият да не съзнава, че те съществуват (Palermo 2017, 29; Стефанова 2007, 135; Стефанова 2015, 82). Доказателство за това ниво на познаване на граматиката от носителите на езика е, от една страна, способността на деца в предучилищна възраст да правят граматически верни изказвания и да дават преценка за граматичността на думи, изрази и изречения (Palermo 2017, 29), а от друга – фактът, че „детето усвоява майчиния език несъзнателно и със забележителна лекота“ (Китова-Василева 2008, 85).

Терминът „граматика“ означава също така „научно описание на системата от правила“ и „тяхното отражение от езикознанието“. Съществуват различни модели на описание според целите и методите – напр. нормативна граматика, описателна, дидактическа, историческа, сравнителна (Palermo 2017, 29).

Не на последно място, понятието „граматика“ може да означава „системата от правила, които обучаваният усвоява системно или не-системно в езиковото обучение“ (Стефанова 2007, 135; Стефанова 2015, 82) или накратко казано „учене на някакъв език, на системата от норми, които управляват употребата му“ (Palermo 2017, 29). В контекста на

* Преводът на цитатите от италиански в статията е мой (М.Л.).

обучението по чужд език добрата педагогическа граматика, независимо от нивото на обучаемите, би трябвало да внася яснотата, че самото понятие „език“ произтича и зависи от понятието „граматика“ (Palermo 2017, 30). Това е и причината, поради която „усвояването на нероден език в чужда езикова среда не е лесен процес“, нещо повече – „свързано е с усилия и изисква пословично постоянство“ (Китова-Василева 2008, 85).

В контекста на чуждоезиковото обучение бихме могли да направим още едно наложително разграничение, подсказано от Ла Граса (La Grassa 2021) и Палермо (Palermo 2017, 32) – разграничение между граматиката „на хартия“, т.е. представената в учебниците, и граматиката „в главата“ на обучаемия. В какво се състои разликата? Пътят, който откриваме в книжната граматика започва от наименованието (името, дадено на граматичния елемент, който се изучава), след това се отдава значение на формата и едва накрая се стига до функцията (за какво служи елементът). Граматиките на хартия обикновено са структурирани по този начин. За чужденеца, който учи език, пътят се оказва различен, защото „в главата“ му протича точно обратният процес. Обучаемият тръгва от функцията, преминава към формата, която изразява функцията, и евентуално, но не задължително, стига до името на формата. Стремелството на учещия чужд език е да разбере преди всичко за какво служи даден езиков елемент, на второ място се интересува каква е формата му и чак накрая, в зависимост от потребностите и интересите му, би могла да се появи необходимостта да научи как се нарича езиковият елемент. Този, който учи чужд език и разсъждава върху граматиката на този чужд език, на първо място се интересува да разбере как да го използва. Следващата схема илюстрира направеното разграничение:

Фиг. 1

Ако приемем тази постановка, нужно е да се внесат някои уточнения, които се налагат от факта, че граматиката може да бъде преподавана чрез два основни подхода, които в лингводидактиката се наричат дедуктивен и индуктивен. Всеки от тези два подхода в чуждоезиковото обучение има своите характерни черти, макар и понякога да е трудно да се направи ясно и недвусмислено разграничение. За повече яснота ще си послужим с обобщения преглед на особеностите на двата метода при преподаване на граматика, предложен от Ла Граса (La Grassa 2021).

На първо място, що се отнася до **ролята на преподавателя по чужд език**, дедуктивният подход му отрежда централно място, докато индуктивният се стреми да постави в центъра на обучението учещия. Поради тази причина прилагането на индуктивния метод предполага създаване на цяла серия от дейности, които да позволят на преподавателя да играе ролята на фасилитатор, а на обучаемите – да заемат централно място в процеса на обучение. Това съвсем не означава, че ролята на фасилитатор е лесна или по-малко ангажираща за преподавателя и след малко ще разберем защо.

Друг аспект, който характеризира двата подхода, засяга **преподаването на граматика**. При дедуктивния подход граматичните правила биват обяснявани от преподавателя, докато при индуктивния се случва точно обратното. Тъй като стремежът е централно място да се даде на обучаемия, правилата биват извлечени, доколкото е възможно, от него, с помощта на преподавателя. Основната идея на този втори подход е обучаемият сам да стигне до правилото, да извърви поредица от стъпки, които да го отведат до правилото, а не да му бъдат давани обяснения и дефиниции наготово.

От гледна точка на **гугактичните техники**, използвани при представяне на граматическите правила, дедуктивният подход си служи с пълни схеми, които да обяснят някакво морфологично или синтактично явление. Схемите (таблиците), с които работи дедуктивният метод предлагат например пълното спрежение на глагола в дадено глаголно време или всички форми на имената за род и число, както и възможните съгласувания по род и число на прилагателното със съществителното. При индуктивния метод се случва точно обратното – той предлага непълни схеми, в които липсва част от информацията, като обучаемият е подтикнат да я допълни, а не да я получи наготово от преподавателя. Казано по друг начин, дедуктивният подход предполага традиционно структурирани упражнения, докато индуктивният залага на по-креативните задания.

От когнитивна гледна точка, т.е. що се отнася до работата, която трябва да извърши обучаемият, дедуктивният подход работи предимно върху запамятаването на правилото – преподавателят обяснява правилото, показва, а учещият трябва да го запомни. При индуктивния подход основното е не да се научи правилото, а да се развият умения

за употребата му в контекст. Затова запаметяването при този подход върви редом с употребата на изучаваните структури в контекст. Нещо повече, този подход е много по-ефикасен. В крайна сметка целта на обучаемия не е да умее да извлече граматическото правило, а да умее да го прилага.

Направената дотук съпоставка противопоставя двата метода от гледна точка на понятията **икономичност/ангажимент**. Положените усилия и от двете страни (обучаващ – обучаем) имат своята цена. Дедуктивният подход се оказва по-икономичен като време и ресурси, по-лесен за прилагане, по-неангажиращ, не поставя преподавателя пред риска на непредвидимите ситуации. За индуктивния метод е в сила точно обратното – изисква повече време и ангажимент, повече ресурси, по-сложни и по-творчески техники от преподавателя, а и повече търпение от гледна точка на обучаемия. Това в никакъв случай не означава, че прилагането на индуктивния подход при учене и преподаване на граматика е загуба на време. Оказва се, че той дава повече предимства. Достатъчно е да си дадем сметка, че ако се изисква едно правило просто да бъде запаметено, това ще има краткотраен ефект. Резултатите биха били трайни и дългосрочни, ако на обучаемите се предложат дейности, които да насърчат размисъла върху езика и осмислянето на правилата.

С оглед на проправящия си път извод за по-голямата ефективност на индуктивния подход при преподаването и усвояването на граматика, нека се опитаме да проследим стъпка по стъпка етапите, които предполага прилагането му в часовете по чужд език*.

Първата стъпка и централната роля по пътя, който трябва да се извърви, са отредени на писмения текст, който е така подбран, че да илюстрира изучаваните езикови елементи. Вниманието на учещите бива насочено към наблюдаване на езиковите елементи с цел извличане на предположения. След като всеки от обучаемите самостоятелно е направил своите догадки, се пристъпва към няколко етапа, които предполагат взаимодействие и поради тази причина налагат присъствието на обучител и обучаеми едновременно на едно и също място (физическо или онлайн). Тези фази включват насърчаване на обучаемите от страна на преподавателя към: размяна на мнения и съпоставка на направените от тях наблюдения; неколккратно връщане към текста (колкото пъти е необходимо); отново съпоставка на мненията на обучаемите (по възможност по двойки или на малки групи); потвърждаване на правилото от всички, включително и от преподавателя. Логично продължение на извървяния дотук път е упражняването на употребата на изучавания езиков елемент (на формата и функциите му) чрез разнообразни дейности, напр. упражнения за попълване, за употреба в различни контексти. Последният етап би следвало да е отреден на систематизиране на пра-

* Отново е използван моделът, предложен от Ла Граса (La Grassa 2021).

вилото. Препоръчително е да бъдат предвидени и подходящи упражнения за самостоятелна работа извън времето на редовното занятие.

Фазите на прилагане на индуктивния подход при преподаване на граматика са представени във фиг. 2. Стъпки от 1 до 3 и от 8 до 10 са илюстрирани с примери (екранна снимка* на пет слайда от презентация за занятия по италиански език на ниво начинаещи), които онагледяват въвеждането по този метод на употребата на безличния глагол *esserci* на италиански чрез формите му за 3 л. ед.ч. и за 3 л. мн.ч. в сегашно време, съответно *c'è* (има, намира се) и *ci sono* (има, намират се). Кратките и с достъпна лексика изречения в първите два слайда, придружени от подходящи изображения, подпомагат обучаемите в първите три фази. Целта е достигане до предположения за службата и значението на двете езикови форми чрез наблюдаване на употребата им в контекста на предложените изречения, както и чрез сравнение с употребата на вече изучените форми за 3 л. ед. и мн.ч. в сегашно време на глагола *essere* (съм) – *è/sono*.

След това предмет на упражнение са трудностите, които срещат българите – от една страна изборът между формите *c'è* и *ci sono* (съответно за ед. и за мн.ч.), а от друга, разграничението между близките форми за 3 л. ед. и 3 л. мн. ч. на глаголите *essere* (*è/sono*) и *esserci* (*c'è/ci sono*). Крайната цел на упражненията е правилната употреба на формите *c'è* и *ci sono* при говорене и писане, както и разбирането им при слушане и четене. Последната фаза на систематизиране е обезпечена със слайд, който представя в обобщен вид новата граматична структура чрез кратки примери, придружени от изображения и синтезирано изписване на правилото без излишни вербални обяснения.

* Екранната снимка с примерни урочни дейности е извлечена от профила на автора на статията в платформата за онлайн обучение на Нов български университет – Moodle НБУ.

Етапи на прилагане на индуктивния подход

- 1) Централно място на текста
- 2) Наблюдение на езиковите елементи
- 3) Извличане на хипотеза
 - 4) Сравнение
 - 5) Връщане към текста
 - 6) Сравнение
 - 7) Потвърждение на правилото
- 8) Дейности за употреба на формите
- 9) Повторна употреба
- 10) Систематизиране

Osservate le frasi.
Che cosa significano le forme **c'è** e **ci sono**?
(singolare - plurale)

CI + verbo ESSERE

Il fiore **è** nel vaso.
Nel vaso **c'è** un fiore. - **C'è** un fiore nel vaso.
I fiori **sono** nel vaso.
Nel vaso **ci sono** tanti fiori. - **Ci sono** tanti fiori nel vaso.

Essere vs Esserci
è **sono** **c'è** **ci sono**

Marta **è** a scuola.
Marta **è** felice.
C'è Marta a casa?
No, Marta non **c'è**.
Ci sono i genitori di Marta.

Indicare la forma giusta

1. In giardino ci sono/sono molti fiori.
2. Il giardino è/c'è vicino alla casa.
3. Gino e Giulia sono/ci sono a casa.
4. Vicino alla casa c'è/è un bel giardino.
5. All'università ci sono/sono tante aule.
6. L'università è/c'è moderna.
7. Sul tavolo ci sono/sono i libri della nonna.
8. I libri di Gianni sono/ci sono colorati.
9. C'è/è il gusto a casa?

Pistoia non _____ una città grande, ma _____ tranquilla e carina.
_____ una grande piazza, Piazza del Duomo, e _____ tante piccole
piazze in tutto il centro storico.
Non _____ molto traffico e tutto _____ a portata di mano.
La periferia _____ moderna e _____ molti edifici nuovi.
In periferia _____ anche una zona industriale.
Lo stadio _____ in città vicino ad un quartiere residenziale.

È, c'è o ci sono?

Sul tavolo ci sono delle mele.

CI + verbo ESSERE

• Indica l'**ESISTENZA** / la **PRESENZA** di qualcosa o qualcuno

Singolare _____ Sul tavolo **c'è** una mela.
Plurale _____ Sul tavolo **ci sono** tante mele.

Фиг. 2

Тъй като при описанието на част от фазите на прилагане на индуктивния подход при преподаване на граматика беше уточнено, че формата на провеждане на занятието може да е както присъствена, така и онлайн, налага се да потърсим отговор на въпроса възможно ли е прилагането на метода в контекста на онлайн обучението по чужд език. Преди да дадем отговор, е нужно да припомним, че онлайн обучението може да е синхронно или асинхронно, т.е. да предполага взаимодействие между учител и обучаеми съответно едновременно или в различни моменти. Съществува и една трета възможност – смесена форма на онлайн комуникация и обучение – която е комбинация от първите две. По време на пандемията от COVID-19, която наложи на учебните заведения да търсят алтернативни на присъственото обучение начини за провеждане на образователния процес, на преподавателите по чужд език също се наложи да работят дистанционно, да придобиват нови умения, не само технически, и да се усъвършенстват в преподаването от разстояние. Оказа се, че преподаването на чужд език се поддава дотолкова успешно на преподаване от разстояние, че след пандемията се очерта като възможна, приложима, икономична и не по-малко ефективна форма на обучение от присъствената.

С оглед на това, можем да се върнем към зададения по-горе въпрос, който изглежда до голяма степен риторичен. Прилагането на индуктивния подход при преподаване на граматика в контекста на онлайн обучението по чужд език е възможно до голяма степен, без да се отричат някои трудности и ограничения. Вече беше споменато, че онлайн

преподаването може да се случва в три различни контекста – синхронен, асинхронен или смесен. Да се опитаме да нахвърляме идеи за това какви възможности предлага всеки един от трите онлайн контекста за преподаване на граматика.

В синхронен контекст могат да се предлагат дейностите, които се прилагат в реална учебна зала, включително и индуктивният подход. Казано другояче, същите материали, които използваме при присъствено обучение, могат да се използват и при синхронен онлайн режим на преподаване. Освен това разделянето на обучаемите и работата им в групи е по-лесно, отколкото при присъствено обучение. Наред с тези предимства е наложително да се направи уговорката, че при онлайн обучението, макар и синхронно, има известни ограничения. Например нивото на внимание не е същото като при присъствена форма. Обратната връзка, след като е опосредствана от техниката, е различна. Достатъчно е да споменем липсата на пълноценен невербален език в онлайн среда (мимики, жестове, изражение на лицето). Ако камерите на обучаемите не са включени, а се разчита само на гласовото им участие на микрофон и/или на писмените съобщения в чат, невербалната комуникация е силно компрометирана и преподавателят е принуден да се ориентира по усет.

Смесеният контекст на онлайн обучение, поради това, че предлага комбинация от синхронно и асинхронно общуване, позволява част от работата да се извършва онлайн, в реално време, а друга част да се остави за самостоятелна работа, извън времето на учебното занятие. Смесеният контекст е и особено подходящ за прилагане на т.нар. модел на „обърната класна стая“ (*Fipped Classroom*). Стратегията на прилагането му в този случай се състои в предоставяне на материали на обучаемите, с които да се запознаят и по които да работят самостоятелно, извън времето на занятието. Времето на синхронното онлайн занятие е посветено на дискутиране заедно с преподавателя и останалите обучаеми върху предварително прочетеното, на развиване на умения чрез упражнения и дейности, които предвиждат употребата на граматическия елемент. Следователно и в смесен контекст на онлайн преподаване на граматика е не само възможно, но и закономерно да се прилага индуктивният подход.

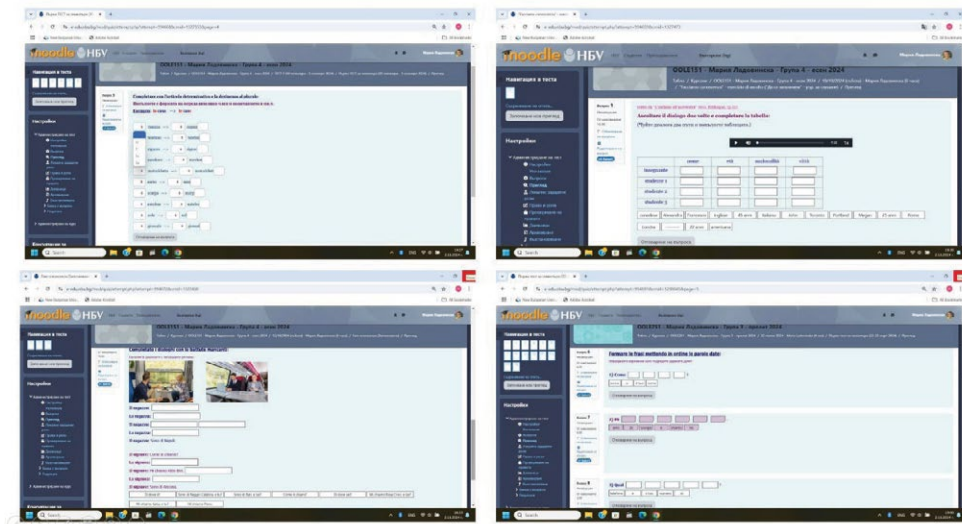
В асинхронен контекст преподавателят, от една страна, създава интерактивни материали и учебни видеа (на базата на учебниците и помагалата, които използва), а от друга – предвижда по възможност дейности за интеракция, приложими в асинхронен контекст (гласови или писмени коментари). Не бива да се пренебрегва възможността за качествена онлайн обратна връзка, благодарение на упражненията, които преподавателят влага в обучителната платформа. Не само различни интернет платформи предлагат разнообразие от задания, но и преподавателят може сам да създаде, според нуждите на конкретните обучаеми, персонализирани задания, които дават възможност за не-

забавна обратна връзка и за многократно изпълнение. По този начин, чрез интерактивни дейности, в асинхронен контекст също е възможно да бъде приложен индуктивният подход за преподаване на граматика. Нещо повече, благодарение на упражненията, вложени в обучителната платформа, преподавателят може да обърне внимание на всеки един от обучаемите, да предостави персонализирана обратна връзка – нещо, което в учебната зала при присъствено занятие невинаги е възможно да се осъществи.

Следващите изображения предлагат конкретни онлайн дейности, които могат да бъдат използвани в процеса на преподаване и усвояване на практически италиански език с методите на индуктивния подход* – задачи с предимно предварително зададени опции за избор, с които се тренира употребата на изучавани граматични форми и функции на нива от A1 до B1 според Общата европейска езикова рамка.

На фиг. 3 са представени упражнения за ниво начинаещи – членуване на имената в ед.ч. и формите им за мн.ч.; употреба на учтивя форма; основни фрази, използвани при представяне и запознаване, основни познания за словореда на италианското изречение.

Граматика онлайн – няколко примера (1)

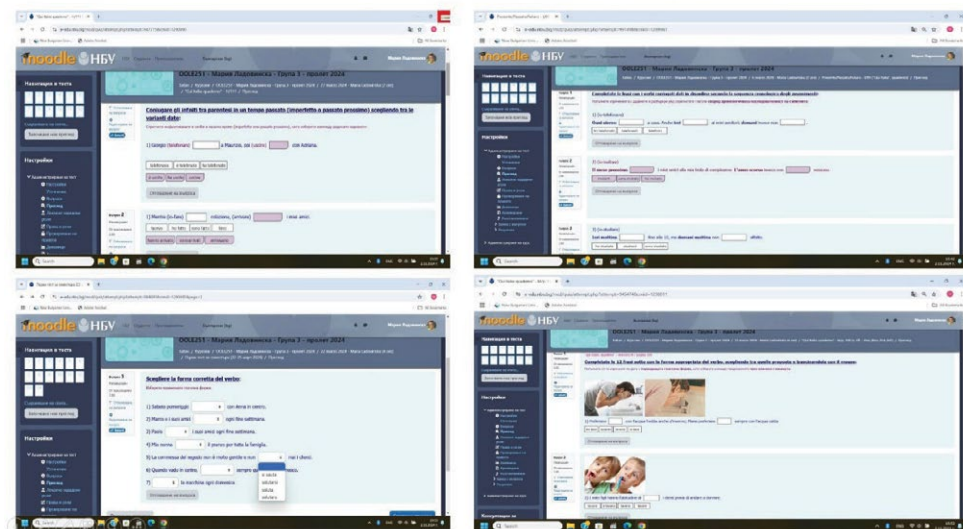

Фиг. 3

* Скриншотовете с примерни онлайн дейности са извлечени от профила на автора на статията в платформата за онлайн обучение на Нов български университет – Moodle НБУ.

Фиг. 4 предлага задачи за усвояване на формите и правилна употреба на минало свършено и минало несвършено време на италиански, както и упражнения върху успешната употреба на възвратните глаголи.

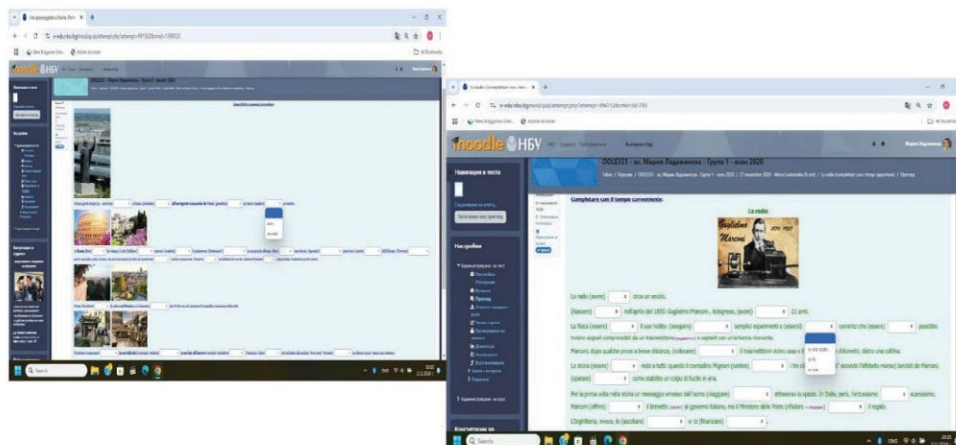
Граматика онлайн – няколко примера (2)

Фиг. 4

Последната фигура илюстрира задачи за съвместна употреба на миналите времена в италианския език в контекст.

Граматика онлайн – няколко примера (3)

Фиг. 5

Както се вижда от примерите, задачите не само са с предварително зададени опции за избор, но и често са придружени от специално подбрани изображения, които да улеснят максимално ориентирането на обучаемите в смисъла на предложените текстове. Дейностите, дори и тези за ниво начинаещи, са базирани по възможност на текстове и са ориентирани към това да предоставят полезна и смислена обратна връзка.

След предложения кратък обзор на темата за преподаване на граматика в условията на онлайн режим на учене и преподаване, се очертават няколко извода, които без претенции за изчерпателност биха могли да послужат за по-нататъшни размисли по темата.

Да се преподава граматика онлайн не е нещо хомогенно, тъй като, от една страна, не съществува един-единствен начин за преподаване онлайн, а от друга – не всяка граматическа тема се поддава на преподаване чрез индуктивния метод.

Прилагането на индуктивния метод за преподаване на граматика в часовете по чужд език, независимо от техния формат – присъствен или онлайн, е не само възможно, но е израз на схващанията, че сред основните задачи на преподавателя е „да учи обучаваните как да учат изучавания от тях език“ (Стефанова 2015, 144), а сред основните цели на обучението по съвременни езици е да развива у обучаваните качества като „самостоятелност, независимост и автономност“ (пак там).

Неизбежната работа в онлайн среда, по повод пандемията от *COVID-19*, показва, че стига да се подхожда гъвкаво, компетентно и с усет при подготовката и провеждането на занятията, онлайн формата на обучение по чужд език не изглежда компромис, а напротив – би могла, при необходимост, да бъде почти равностойна алтернатива на присъствения учебен процес, закономерно, икономично и естествено следствие от развитието на технологиите. Безспорна обаче изглежда констатацията, че уелото съчетание на двете форми на преподаване и учене на чужд език – присъствена и онлайн, при което се извлича най-доброто от двата контекста, е в състояние да отговори в най-голяма степен на потребностите, нагласите и изискванията на дигиталната епоха.

ИЗПОЛЗВАНА ЛИТЕРАТУРА

- Китова-Василева, М., 2008. Език и писменост: произход и развитие. София: Нов български университет.
- Стефанова, П., 2007. Чуждоезиковото обучение: Учене, преподаване, оценяване. София: Свела.
- Стефанова, П., 2015. Методика на обучението по съвременни езици. София: Нов български университет.
- La Grassa, M., 2021. Insegnare la grammatica con attività sincrone. Webinar. Atene: Edilingua. 8.09.2021 [прегледан на 11 ноември 2024]. Достъпен на: <https://www.youtube.com/watch?v=ZyjXXSrDDyg>.
- Palermo, M., 2017. La grammatica di carta e la grammatica dell'apprendente. In: D. Ellero (a c. di). L'esperienza veneziana del Dove 'l sì suona. L'italiano, gli immigrati, gli italiani. Roma: Società Dante Alighieri, 29-39.

Годишникът представя резултатите от международната научно-практическа конференция „КРОСКУЛТУРНА КОМУНИКАЦИЯ“, проведена в Нов български университет на 14-15 ноември 2024 г.

ISSN 3033-2095
(онлайн издание)

www.nbu.bg

